

عنوان مقاله:

رویکرد بومی به نظریه خرده فرهنگ دهقانی راجرز با تاکید بر روش های کمی (مطالعه موردی: دهستان سکمن آباد شهرستان خوی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی روستایی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدحسین مطیعی لنگرودی - استاد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

علی غلامی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

فاطمه محمدزاده لاریجانی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: تحقیق حاضر تلاشی در جهت ارزیابی ارتباط میان عناصر فرهنگی مطرح شده در نظریه خرده فرهنگ دهقانی راجرز در روستاهای دهستان سکمن آباد و سطح توسعه یافتگی این روستاها می باشد. روش: روش تحقیق در این پژوهش، از نوع توصیفی- تحلیلی است و به منظور جمع آوری داده ها از روش میدانی (پرسشنامه ای) و کتابخانه ای استفاده شده است. سطح تحلیل تحقیق، خانوارهای ساکن در دهستان سکمن آباد شهرستان خوی می باشد که برای تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از پرسشنامه ها، از ضریب همبستگی پیرسون و برای تعیین سطح توسعه یافتگی روستاهای مورد مطالعه، از تکنیک ویکور استفاده شده است. یافته ها: یافته ها حاکی از آن است که عناصر خرده فرهنگی شامل خانواده گرایی، وابستگی به دولت و تقدیرگرایی در تمامی روستاهای دهستان مورد مطالعه، و عنصر عدم اعتماد متقابل به غیر از روستای ممش خان و عنصر تصور خیر محدود بجز روستاهای کلوانیس و ممش خان جزء ارزش های فرهنگی این جوامع به حساب می آیند. همچنین عناصر خرده فرهنگی محلی گرایی و عدم چشم پوشی از منافع آتی به خاطر منافع آتی در جوامع روستایی مورد مطالعه جزء ارزش های فرهنگی آن ها نمی باشد. در گام بعدی با استفاده از تکنیک ویکور اقدام به سنجش سطح توسعه یافتگی روستاهای مورد مطالعه گردید که نتایج نشان داد روستاهای گیلدور و زیوه به ترتیب بالاترین و روستاهای کولوس و سنت به ترتیب پایین ترین سطح توسعه را در میان سایر روستاها دارند. در انتها، از طریق مقایسه میزان تاثیرپذیری روستاهای مورد مطالعه از عناصر خرده فرهنگی مطرح شده در نظریه راجرز، سطح توسعه افتگی این روستاها مشخص گردید. نتایج این مقایسه حاکی از آن است که روستاهایی که تاثیرپذیری کمتری از عناصر فرهنگی یاد شده دارند، نسبت به روستاهایی که این تاثیرپذیری در آن ها بیشتر است، از سطح توسعه بالاتری، برخوردار می باشند. راهکارهای علمی: با توجه به این که یافته های تحقیق حاضر نشان می دهد که بین عناصر فرهنگی نظریه راجرز و سطح توسعه یافتگی روستاها در منطقه مورد مطالعه رابطه وجود دارد، فراهم نمودن بستر مناسب برای توسعه در منطقه مورد نظر و انجام اقدامات اجتماعی- فرهنگی با تاکید بر اصلاح فرهنگ روستایی حاکم، امری ضروری می نماید. اصالت و ارزش: وجه تمایز تحقیق حاضر در تلفیق روش های کمی در تجزیه و تحلیل اطلاعات و نیز در نظر گرفتن رابطه میان عوامل فرهنگی مورد نظر با میزان توسعه یافتگی روستاهای مورد مطالعه می باشد.

کلمات کلیدی:

خرده فرهنگ دهقانی، توسعه، مدل ویکور، راجرز، سکمن آباد، شهرستان خوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/663889>

